

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 10.1.2018 – Eva Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited

(Asia C-18/18)

(2018/C 104/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Eva Glawischnig-Piesczek

Vastaaja: Facebook Ireland Limited

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) 15 artiklan 1 kohta yleisesti esteenä jäljempänä kuvatuille velvoitteille, joita sovelletaan laittomien tietojen välittömän poistamisen laiminlyöneeseen hosting-palvelun tarjoajaan, erityisesti kun kyse ei ole yksinomaan mainitun direktiivin 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista laittomista tiedoista vaan myös muista samassa sanamuodossa esitetyistä tiedoista,

a.a. maailmanlaajuisesti?

a.b. kyseisessä jäsenvaltiossa?

a.c. kyseisen käyttäjän osalta maailmanlaajuisesti?

a.d. kyseisen käyttäjän osalta kyseisessä jäsenvaltiossa?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, koskeeko tämä kussakin tapauksessa myös merkitykseltään vastaavia tietoja?

3) Koskeeko tämä myös merkitykseltään vastaavia tietoja siitä lähtien kun ylläpitäjä on saanut tiedon kyseisestä seikasta?

⁽¹⁾ EYVL 2000, L 178, s. 1.

Kanne 9.1.2018 – Euroopan komissio v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-20/18)

(2018/C 104/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux, J. Samnadda ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Vaatimukset

- on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta on jättänyt täyttämättä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivisesta hallinnoinnista sekä usean valtion alueen kattavasta musiikkiteosten oikeuksien lisensioinnista verkkokäyttöä varten sisämarkkinoilla 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/26/EU (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 72) 43 artiklan 1 kohdan mukaiset velvollisuutensa, koska se ei ole viimeistään 10.4.2016 antanut kyseisen direktiivin edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niitä komissiolle
- Luxemburgin suurherttuakunta on SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisesti määrättävä maksamaan uhkasakkoa 12 920 euroa päivältä alkaen tässä asiassa annettavasta tuomiosta, joka koskee laiminlyöntiä ilmoittaa direktiivin 2014/25/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä
- Luxemburgin suurherttuakunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jäsenvaltioiden oli direktiivin 2014/26/EU 43 artiklan 1 kohdan nojalla saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 10.4.2016. Koska komissio ei saanut ilmoitusta toimenpiteistä, joilla Luxemburgin olisi pannut direktiivin täytäntöön, se päätti saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio ehdottaa kannekirjelmässään, että Luxemburgille määrättäisiin 12 920 euron suuruinen päivittäinen uhkasakko. Uhkasakon määrä on laskettu ottaen huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä pelotevaikutus kyseisen jäsenvaltion maksukykyyn nähden.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 17.1.2018 – Verein für Konsumenteninformation v. Deutsche Bahn AG

(Asia C-28/18)

(2018/C 104/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Verein für Konsumenteninformation

Vastapuoli: Deutsche Bahn AG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko euromääräisiä tilisiirtoja ja suoraveloituksia koskevista teknisistä ja liiketoimintaa koskevista vaatimuksista sekä asetuksen (EY) N:o 924/2009 muuttamisesta 14.3.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 260/2012⁽¹⁾ (SEPA-asetus) 9 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että maksunsaajaa kielletään asettamasta SEPA-suoraveloitujärjestelmässä suoritettavan maksun edellytykseksi sitä, että maksajan kotipaikka on jäsenvaltiossa, jossa on myös maksunsaajan kotipaikka, jos maksun suorittaminen on mahdollista myös jollain toisella maksuvälineellä, kuten luottokortilla?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 94, s. 22.